

Karma diagnostika

SERGEI LAZAREV

Karma diagnostika

II raamat
Puhas karma

Osa 2

ESTRA

Eesti Transpersonaalne
Assotsiatsioon

Originaali pealkiri:

С. Н. Лазарев

Диагностика кармы. Книга 2, Чистая карма. Часть 2

Kõik õigused kaitstud.

Antud raamatu ühtki osa ei tohi ükskõik millises vormis ilma autoriõiguste valdaja kirjaliku loata reprodutseerida.

Antud raamat ei ole meditsiiniõpik.

Tõlkinud Liivia Anion

Toimetanud Ann Kivikangur

Kujundanud Kaarel Kivikangur

© 2011 S. N. Lazarev

© 2019 Eesti Transpersonaalne Assotsiatsioon

Trükkinud trükikoda AS Pakett

ISBN 978-9949-7289-1-6 (kogu teos)

ISBN 978-9949-7289-5-4 (II raamat, osa 2)

www.transpersonaalne.ee

SISUKORD

1. PEATÜKK	
Armukadedus	7
2. PEATÜKK	
Truudusemurdmine	37
3. PEATÜKK	
Onkoloogilised haigused	49
4. PEATÜKK	
Raha	73
5. PEATÜKK	
Veinitootmine	85
6. PEATÜKK	
Loomad	93
7. PEATÜKK	
Teater ja kunst	99

8. PEATÜKK	
Töö gruppidega	109
9. PEATÜKK	
Venemaa ja inimkond	119
10. PEATÜKK	
Kaasaegsed inimese mõjutamise meetodid	129
11. PEATÜKK	
Bioenergeetika tulevik	147
12. PEATÜKK	
Viimane informatsioon	151
13. PEATÜKK	
Uued uurimused	183
<i>Lõppsõna</i>	197

1. PEATÜKK

Armukadedus

Kogu selle informatsiooni, mille lugeja juba sai, esitan ma praktiliselt igale patsiendile. Hinge inerts on meie teadvuse inertsist mõõtnatult suurem. Selleks, et hinge õigesti orienteerida, on vaja pikki ja piinavaid pingutusi. Mida sügavamalt ja selgemalt ma situatsiooni selgitan, seda kergem on patsiendil välja rabeleda.

Minu ees voodil lamaval inimesel on raske peaju trauma. Viimasel ajal on olnud naisega tülisid, solvumist ja armukadedust. Kuna armukadedus on vihkamine, siis kannatab pea, see tähendab, et sellistel juhtudel esinevad peatraumad, insuldid, hajutatud sklerooos, kuulmise ja nägemise alanemine, ninaneelu põletik, vähk.

„Niisiis, armukadedus ja agressiivsus tõid teid suurte probleemideni. Armukadeduse aluseks on soov tõsta armastatud inimene ja suhted temaga kõrgemale armastusest Jumala vastu, sellepärast pidid just lähedased inimesed teid solvama, teiega tülitsema ja suhteid katkestama. Seda vastu võtmata hakkasite koguma agressiivsust, mis varem või hiljem oleks teid haiguse juurde toonud. Aga meie juhtumis toimus agressiivsuse kuhjamine viis korda kiiremini, kui see tavaliselt toimub. Põhjus: teie on hiiglasuur uhkus, kuna teie hing on jäänud tarkuse külge kinni. Te kleepusite tarkuse külge, sest süüdistasite oma organisatsiooni juhtkonda läbimõtlematus tegutsemises.

Vaadake: paat ujub, aga selle all on kivid. Kivid on haakumine raha, materiaalse heaolu ja soodsa saatuse külge. Kui uhkus ei ole suur, on vett palju, löögid vastu paadi põhja on nõrgad ja agressiivsus väike. Siis ei ole haigust vaja. Kõrgenenud uhkus surub inimese Maa vastu — veekiht alaneb ja kivid peksavad põhja vastu. Viimasel kahel aastal olete endas tugevdanud pretensioone inimeste, eriti juhtkonna vastu, solvates kõiki ja süüdistades mitteametlikus käitumises. Teie uhkus hakkas tormiliselt kasvama. Vastavalt suurenes haakumine armastatud inimese ja perekonna külge. Et anda teile võimalus ellu jääda, pidi teie abikaasa aina aktiivsemalt teid solvama ja teiega tülitsema. See oli kõige halastavam viis teid normi tuua. Te ei võtnud seda vastu. Täheb, pidid tulema haigus ja traumad.“

„Jah,“ nõustub kimbatuses patsient, „see kõik on tõega väga sarnane...“

Ta mõtleb keskendunult, siis esitab küsimuse:

„Selleks, et terveks saada, pean ma kogu oma elu tagasi kerima ja võtma kõike kui Jumala antut? Ma teen seda. Aga ma ei saa aru, kuidas töö käituda. Kas pealt vaatama rumalust ja idiootsust — ning mitte midagi tegema?“

„Te püüate kogu aeg samal režiimil töötada, kas „paremal“ või „vasakul“. Kontrollima toimuvat peab, aga seda saavutatakse väliselt situatsiooni absoluutse omaks mittevõtmise, sellega võitlemise ja endale allutamise kaudu. Kuid seejuures peab tingimata situatsiooni sisemiselt täielikult omaks võtma. Väliselt te suhtlete inimestega, aga oma sisemuses Jumalaga. See, mida te väljaspool teete, pöördub sisemusse kantuna vastassuunaliseks. Teie väline olukorra vastu tegutsemine, soov seda oma standarditega kohandada, annab teile tervise, aga kui võtta see oma sisse, viib see haiguseni.“

Varem säilitas inimene rohkem või vähem harmoonia, sest teda kasvatati lapsepõlvest saati hingelisel ja jumalikul režiimil. See tähendab, et teda õpetati mitte tundma agressiivsust ja vihkamist mitte millegi suhtes, mis iganes see ka polnud, ja võtma kõike eksisteerivat kui mõistuslikku. Kui laps suureks kasvas ja elu teda vastassuunda tõukas, ei lasknud sisemuses formeerunud hele tuum agressiivsust endasse. Kõige

järgi otsustades oli see stiihiline dialektika. Aga praegu tajutakse seda kui mingit kontseptsiooni, mida on üsna keeruline vastu võtta.

Teadlased on jälginud, kuidas areneb kontakt kahe hõimu, kahe rahva, kahe tsivilisatsiooni vahel. Tuli välja, et olmetehnika ja tööriistade vahetamine toimub küllalt kiiresti, hulga aeglasemalt toimub kommete vahetamine, aga kõigest raskemini religioonide ja uskumuste vahetus. Religioosne maailmavaade on maise abstraherimise kõrgem süsteem, see on seotud nende hingekihtidega, mis tegutsevad koos kogu universumiga, sellepärast on ta „mass“ ja inerts tohutud. Ma räägin seda, et te mõistaksite: te peate maailma vaimse tajumise sügavaimad tasandid ümber kujundama, kuid see toimub aeglaselt ja raskelt. Aga just selline tee võimaldab teil probleeme mitte edasi lükata, vaid need üldse eemaldada.

Patsiendid on vastuvõtul sageli hämmingus: „Ma käitun praegu ju õigesti, miks ma siis põen?“ Mina vastan: „Kujutage endale ette: laeva kapten jäi magama ja laev läks tunni ajaga karile. Kapten ärkab, hõõrub silmi ja lausub: „Viimased paar minutit käitun ma normaalselt, tähendab, kõik peab hästi olema.““

„Selleks, et eemaldada inimestevastast agressiivsust,“ jätkan ma, „peate aru saama, et peentasandil oleme kõik absoluutselt võrdsed: ei ole tarku ega lolle, ei ole kurjategijaid ja pühakuid, ei ole rikkaid ja vaeseid. Erinevused on ainult ülemises kihis.“

Kommunistlik ideoloogia püüdis rahvale peale suruda armastust kõigi vastu nii väljast- kui seestpoolt — ja armastus pöördus vihkamiseks. Inimesed ei puutunud siin asjasse; ebatäiuslik idee toob endaga kaasa tuhat korda rohkem surmasid kui ükski kuritegevus. Aga ebatäiuslik idee, kontseptsioon — see on hinge puuduliku arengu tagajärg. Kui inimkond ei määra lähemal ajal karmilt vaimsete väärtuste prioriteetsust majanduses, poliitikas, teaduses, kunstis, pedagoogikas, meditsiinis ja teistes oma tegevussfäärides, lülituvad sisse kõik võimsamad sunniviisilised puhastavad mehhanismid.

„Te liibusite lähedaste ja armastatud inimeste külge läbi solvangute, süüdistuste ja armukadeduse,“ jätkan ma patsiendi poole pöördudes. „Aga teie juhtumis on veel üks ohtlik lüli — naiste põlgamine. Põlg sünnitab paratamatult süüdimõistmist. Olete kuulnud kõnekäändu:

„Kana pole lind ja eit pole inimene“? Oma sisemuses tajute naisi nimelt nii. Kui te mõistate hukka ihnsa mehe või selle, kes raiskas raha, jääb teie hing rahasse kinni ja teil ei saa seda olema. Kui te põlgate naisi, suhtute neisse üleolevalt, ei saa teil kunagi nendega häid suhteid olema.

Maailmas areneb kõik dialektiliselt. Meesterahvale antakse ema, kelle emakast ta välja tuleb ja kellest ta füüsilises plaanis suures osas sõltub ning isa, kellest ta sõltub rohkem vaimses mõttes. Vaimne arenemine pole võimalik füüsilise arenguta. Inimkond on sündinud Maast, millest me füüsiliselt sõltume. Tuleb välja, et naiste energia on identne Maa energiaga, aga meeste oma Päikese energiaga, ning inimkonna eostamine toimus Maa atmosfääris Lõunapooluse kohal.

Naisterahvast põlgav mees põlastab Maad ja kõike maist, aga põlgamine ja hukkamõistmine nagu liimivad meid selle külge, mida hukka mõistame. Võimas maandus aktiveerib füüsilise keha lagunemise. Mees, kes põlgab naisi, mandub hingeliselt, haigestub ja vananeb kiiremini. Meeste hingelisust määratletakse paljus tema naistesse suhtumise järgi. Sellepärast kerige oma elu palju kordi tagasi ning muutke suhtumist naistesse ja nendega seotud situatsioonidesse.“

Valitseb vaikus. Minu informatsiooni on raske vastu võtta, sest ma seon kõige tühisemad pisiasjad kosmilise korra nähtustega. Informatsioon on teatud konstruktsioon ning selleks, et seda tajuda, tuleb muuta, aga täpsemalt, mingi tasandini purustada oma hingeline struktuur. Ebatäpselt orienteeritud info võib patsiendi psüühika, tervise ja elu ära lammutada. Sellepärast püüan ma vastata kõigile küsimustele. Mõnikord läheb seanss üle tõeliseks diskussiooniks.

„Hästi,“ naeratab patsient, „te arvate, et kui mõistan maist hukka, kleepun ma Maa külge, maandun, mu agressiivsus kasvab ja võin sellepärast haigeks jääda. Aga saate veel mingi näite tuua peale minu?“

„Palun. Eile õhtul helistas mu tuttav. Ta oli lämbumas, mitu korda kutsuti arstid kohale, aga nad ei saanud millegagi aidata. Ma selgitasin, et tal tugevnesid haakumised keha ja suhete külge ning agressiivsus kasvas järsult. Tunni aja pärast helistas ta uuesti ja rääkis, et kuidas ta ka ei püüdnud eemaldada pahameelt ja pretensioone meeste vastu, parem tal ei hakanud. „Mõnikord ma puhkan sõbranna juures ning kui

ma tema juurde sõidan, hakkab mul halvem. Võib-olla on see temaga seotud?“ oletas ta. „Kas teie sõbratar on ilus?“ tundsin ma huvi. „Jaa, väga. Aga miks te seda küsite?“ imestas naine. Ma selgitasin: „Asi on selles, et sõbratari hing on kleepunud keha, kehaliste naudingute, seksi, välise ilu külge. Sisemuses põlgab ta kõiki mehi ning vihkab neid, kes temaga suhte katkestasid või eluteel ebameeldivusi tekitasid. Teie mõistsite sõbratari meeste suhtes inetu käitumise pärast hukka ning jäite tema „pori“ ja agressiivsuse külge kinni. Meenutage tervet oma elu, loobuge pretensioonidest meeste suhtes, pärast aga palvetage ja paluge andestust selle eest, et sõbratari hukka mõistsite.“

„Inimesel on Jumala juurde kaks teed,“ arutleb patsient kuuldavalt. „Müstiline tee läbi Jumala ilmutuse on idamaine mõtlemisviis. Ja läänelik mõtteviis on aste astme järel maisest eemale, hingelise ja jumaliku poole tõusmine...“

„Kunagi jäid inimesed kinni nähtavate, materiaalsete hüvede külge, mis on maise esimene tasand. Hiljem kandsid nad toetuspunkti maise teisele tasandile: suhted inimeste vahel, kohusetunne, positsioon ühiskonnas. Möödus aeg, energia tugevnes ja vaimuinimesed tõusid teise tasandi kohale, see tähendab, nad lõpetasid nende purustamise korral agressiivsuse ilmutamise, kuna nende teadvus haakus juba kõrgema korra vaimsetele olemitele¹“

„Aga kuhu peab kandma toetuspunkti, et tõusta kolmanda tasandi kohale?“

Ma naeratan.

„Toetuspunkt on parem asetada jumalaarmastusele. Näiteks peab teie saatuse täielikult lammutama, et teid vastavatest seostest puhastada. Igal inimesel on jumalikud struktuurid, mis praktiliselt kellelgi ei tööta, aga kui teie saatus purustatakse ja te neile struktuuridele toetute, siis need elavnevad ja hakkavad tegutsema. Antud struktuurid aktiveeruvad, kui te ka kogu oma saatuse hävimisel ei kaota usku Jumalasse. Ateistil võib see avalduda usuna maailma arukusse ja harmooniasse. Kui te rasketel,

1 Olem – süsteemi konkreetne või abstraktne komponent

kriitilistel hetkedel lausute: „Ma ei usu kõrgemasse õiglusse, ei ole õiglust ilma peal“, „Ma ei usu inimeste õilsameelsusesse ja kõrgematesse tunnetesse“, siis te kaotate usu ja ütlete lahti oma kõrgematest hingestruktuuridest. Selline positsioon kahjustab eriti tugevalt järglaste hingi.“

„Tähendab, sisemuses pean ma suhtlema Jumalaga, aga väliselt inimestega. Kui varem oli mu teadvuses püüdlus ainult Maa või ainult Jumala poole, siis nüüd peavad nii üks kui teine üheaegselt kohal olema. Öelge, mil moel need kaks vastassuunalist mõtlemisviisi Maale tekkisid?“

„Teadmised, mida inimkond oli kogunud, surusid teda üha tugevamini Maa vastu. Kui see protsess saavutas karma tasandil teatud piiri, pidi käivituma vastupidine protsess — maisest eraldumine. Aga selleks, et vallanduda kõigest maisest ja inimest Maaga siduvast kehast, oli kehale vaja anda hingetõmmet, kaitset. See võis toimuda kõrvalistest kallaletungidest, sõdadest ja kataklüsmidest kindlalt isoleeritud territooriumil, mille elanikel olid seejuures sidemed teiste rahvastega. Maal oli paar sellist punkti, ja nende seas tähtsamaks sai India, mis oli nagu Vahemere suunda pöördunud kaelaga pudel. Vahemere piirkonnas pideva vormi lõhkumise ja sisu Indiasse kristalliseerumise koostoime pani aluse filosoofia tekkele, mis suutis tervenisti kõigest maisest lahti öelda ning püüelda aina tugevamini inimese hingestruktuuride poole. „Hävita endas kõik maised soovid, raiu läbi kõik maine endas, siis oled sa Jumalaga“ — on Ida filosoofia printsii. Kõige maise ignoreerimine kuuma kliima ja toidu rohkusega riigis andis suurtele inimgruppidele hingelise arendamise tõuke. Kogunenud vaimset potentsiaali oli ilmtingimata vaja realiseerida materiaalsel tasandil. Pidi tekkima vastupidise suunaga filosoofia, kus maine on absoluutne prioriteet. See oligi materialism.“

Maist põlgav inimene kleepub kindlasti selle külge ja hakkab maist jumalustama. Naist põlgav mees laskub varem või hiljem ta ette põlvili. Tõeline materialism sai sündida ainult India territooriumil ja Tiibetis kui äärmusliku idealismi tagajärg. Nende kahe kontseptsiooni koostoime protsessis loodi uued religioonid ja uued filosoofilised voolud, milles idealism ja materialism olid kaudsel moel ühendatud. Need olid

uue maailmavaate alged, mis „pudelikaelast“ välja loksusid Palestiinasse ja Vahemere piirkonda. See potentsiaal andiski alguse maailma religioonidele, mida tunnistab praegu suur osa inimkonnast. Sel viisil arenes inimkonna vaimses plaanis ühinemise protsess. Nende kahe vastuolulise tendentsi ühinemine peab lühikese aja jooksul andma uue teooria aluse, uue kontseptsiooni, milles ühinevad teadus ja religioon, materialism ja idealism, kosmiline ja maine mõtlemine. Inimese väljumine kosmosesse ja tema kosmoses viibimine on võimatu ilma sellele uuele filosoofiale vastava maailmatajuta.“

Ma vaatan patsiendi väljastruktuure ja näen tähelepanuväärset paranemist. Tänaeks aitab, võib seansi lõpetada. Me jätame hüvasti.

Helistab naisterahvas ja jutustab katkeval häälel juhtunust:

„Meil on pidevad pahandused peres, tütrele on suured probleemid mehega. Aga siis äkki selline õnnetus. Lapselaps on nelja-aastane, ta oli kena terve laps, kasvas üles praktiliselt ilma haigusteta. Ja siis, täiesti ootamatult — insult ja ta sureb. Arstid ei suuda midagi aru saada.“

Tüdrukü väli suletakse; võimas kaos pea piirkonnas, teadlik ja alateadlik agressiivsus, mis on kaks korda kõrgem tapvast tasemest. Põhjus — vihkamine, aga vihkamise all asub armukadedus. Armukadeduse põhjus on sama: armastatud inimene ja pere on peamine eesmärk, mõte ja õnn elus. Olukord muutub keeruliseks seetõttu, et armukadedus on kogunenud mitmete nii ema kui isa liini põlvkondade vältel. Inimene lülitub 3–5-aastaselt maisesse ellu ja maandatud lapsel on keeruline tasakaalustuda. Aga tüdrukul oli sel perioodil väljatasandil kohtumine oma tulevase abikaasaga. Uinuv programm virgus ja kohe algaski siin blokeerimine. Loodus on tark ja lapse surm selles elus võimaldab tal normaalselt areneda järgmises elus. Alateadvuses ladestub teadmine: armukadedus — see on surm.

Räägin köögis ühe inimesega.

„Kõik pöördub tegelikult meie juurde tagasi, olen seda omal nahal tundnud. Nooruses armastasin üht neidu, aga teine mees lõi ta mult üle. Siis ma palkasin bandiidid ja need peksid rivaali läbi. Hiljem helistasid nad mulle ja küsisid: „Võib-olla midagi tal ära lõigata?“ Siinkohal ma

ehmusin ja palusin neil seda mitte mingil juhul teha. Sellest tüdrukust läksin ma naganii lahku, aga vaata nüüd, mis minuga toimus.“

Ta tõmbab oma särgi üles ja ma näen selgroo piirkonnas pikka õmblust.

„Mul on lülid vaheline song,“ jätkab ta oma jutustust. „Ma oleksin võinud jalutuks jääda, aga Jumal halastas mulle: juhuslikult sattus ette suurepärase spetsialist, ja nüüd ma kõnnin. Aga normaalset isiklikku elu ei ole mul siiani.“

„Kõik on õige,“ noogutan ma, „sest infarkt, osteokondroosid² ja lülisamba murrud ei tulene ainult sellest, et sina solvud, vaid ka sellest, et sa ise solvad. Kui sa oleksid tookord nõustunud inimest sandistama, siis lebaksid sa praegu halvatud jalgadega ja järgmises kehasuses ei oleks sul olnud ei tervist ega isiklikku elu.“

Mulle jutustati ühest mehest, kes sai teada, et tema abikaasa murrab talle truudust. Mees tappis naise ära ja sai selle eest kümme aastat. Ma vaatasin, mis temaga järgmises elus juhtub. Hiigelsuur alateadlik agressiivsus naiste vastu, mille ta oma teoga alateadvusse jäädvustas, pöördub järgmises elus vastupidisesse suunda, — julmast ja agressiivsest mehest ei jää jälgegi. Ta on tagasihoidlik uje mees, keda ümbritsevad inimesed pidevalt alandavad ja solvavad. Naised jätavad teda maha ja murravad truudust, ning ta pöörab kogu agressiivsuse iseenda vastu, olles solvunud kogu maailma peale ja kogedes kogu aeg soovimatust elada. Aegamööda kaotab ta potentsi, aga hiljem tekib tõenäoliselt eesnäärme vähk. Seejärel ta sureb ning nii kordub mitmes elus olenevalt sellest, kui palju ta teises inimeses ja iseendas armastust tappis. See jätkub seni, kuni armastustunne talle pühaks ei saa ja ta ei lõpeta sellesse sekkumist. Ainult siis antakse talle maine õnn. Kui tema eesmärgiks ja elumõtteks saab armastus Jumala vastu ja kõik maine on vaid selle armastuse suurendamise vahenditeks, siis lubatakse tal maist õnne täiel määral kogeda.

2 Luu- ja kõhrolluse mandumine või väärareng

Ma meenutan seda jutuajamist, vaadates väikest inglissarnast tüdrukut. Naine palus diagnoosida oma 6-aastast tütar. Vaatan neere — vasaku neeru energiat on raske võtta, sest väli sulgeb selle ruuduna. Parem neer ei ole korras.

„Vasak neer on eemaldatud?“

„Jah,“ vastab ema. „Ma püüdsin kaks kuud teie vastuvõtule saada ja hakkasin teie süsteemi järgi töötama. Tunnetasin, et hakkasin muutuma. Kas see võis tütrele positiivselt mõjuda?“

Ma vaatan ellujäänud neeru seisundit kuu enne tänast päeva. Välja tasandil oli neer surnud, aga nüüd on ta elus, on vaid mõned väljastruktuuri deformatsioonid, mis võivad tekitada funktsionaalseid, aga enam mitte orgaanilisi häireid.

„Jah,“ kinnitan ma, „toimuvad positiivsed muutused. Aga tütre iseloomus ja maailmavaates peitub armukadeduse pärast tohutu meeste vihkamine. Tüdruk vihkab juba ette oma tulevast abikaasat ja soovib tema surma. Agressiivsus on jõudnud „punase jooneni“, ja siis ei tapa ta enam mitte üht inimest, vaid kogu inimkonda. Programm pöörduvastupidisesse suunda ja hakkab tüdrukut tapma. Ema vihkab isa, aga tütar vihkab ennast. Kuivõrd te suudate kogu oma elu üle vaadata ning läbi palve ja õige käitumise oma iseloomu ja maailmavaadet muuta, niivõrd saate palvetada tütre ja tema järglaste eest, et nende elu mõte oleks armastus Jumala vastu, aga mees ja perekond selle vahendid, et tütar oleks terve ja õnnelik.“

Pärast üht mu esinemist tuli minu juurde üks naine.

„Te eksisite loengu ajal ja ma otsustasin teid parandada. Te rääkisite sellest, kuidas soovitasite patsiendil endale juba varem ette kujutada olukorda, kui mees talle truudust murrab ning seejuures palvetada ja talle andestada. Mida selgemalt ta seda endale ette kujutab, seda rutem mees ringitõmbamise lõpetab. Te eksite selles, et meest peab endale halvana ette kujutama. Ma ise tegelen parapsühholoogiaga ja soovitan vastupidist: peab kujutlema, et mees on hea, et ta käitub õigesti ja mida paremini me seda endale ette kujutame, seda paremini ta käitub. Te ju ise kirjutasite, et kui kujutleda õnnetusi ja ebameeldivusi, siis võib need ligi tõmmata.“

Ma jahmusin kergelt: võib-olla ma tõesti pingutasin oma nõuan-
netega üle? Keskendun, diagnoosin situatsiooni ja samas jõuab mulle
kohale:

„Asi on selles, et me tõmbame õnnetusi ligi neid kartes, mitte neid
kujutledes. Ei tapa mitte stress, vaid ebaõige suhtumine stressi. Peale
selle, kui teie hing on kleepunud mehe ja peresuhete külge ja te ei
palveta, ei puhasta ennast, ei püüdle ülespoole, siis puhastatakse teid
sunniviisiliselt. Selleks võib olla teie või abikaasa surm, teie või abikaasa
haigestumised, tülid, lahkumised.“

Nende probleemid, kes tegelevad selgeltnägemise ja parapsühho-
loogiaga, seisnevad selles, et laiendades oma tegutsemise diapasooni
hingestruktuuridele, ei lülitu need inimesed ümber hinge loogikale,
mis ei ühti keha loogikaga. Ebaõige sellese valdkonda tungimine,
maiste huvide prioriteet, füüsilise kestaga seotud intellekti ja mõistuse
huvid — see kõik viib arenemise asemel hinge- ja lõppkokkuvõttes ka
füüsiliste struktuuride degradeerumiseni.

Meesterahvas küsib mult vastuvõtul:

„Õelge, kuidas ma peaksin pattu andeks paluma? Varem ma murdsin
oma naisele truudust, aga nüüd hakkasin Jumalat uskuma ja sain aru, et
see on patt.“

„Peab vaatama, kas see ilmnes kõrgemate seaduste rikkumisena.“

Ma vaatan tema ja ta naise välja ning teatan:

„Teil on väga armukade abikaasa. Mida stabiilsemad on perekond-
likud suhted, seda tugevamalt ta teie külge haakub ja seda kõrgem on
tema agressiivsus teie suhtes. Kuna te olete harmooniline inimene,
lendab tema agressiivsus talle endale tagasi ja ta võib surra. Teie puhul
on patuks truudus naisele.“

„Aga piiblis on ju öeldud: „Ära riku abielu?““

„Sellistes situatsioonides on piir vaevumärgatav, iga juhtum on
niivõrd individuaalne, et ainsaks mõõdupuuks saab olla ainult armastus-
tunne. Kui teie käitumine ja suhtumine tapavad armastuse teis või
teises inimeses, on see lubamatu ja vastavalt karistatav. Ei ole ilmaruumis
midagi, mis võiks õigustada armastuse tapmist.“

Paar kuud tagasi helistas mu patsient, keda ma juhtisin kaua aega ja taipasin: ta tunneb, et ei ela enam ööpäevagi. Vaatasin ta välja ja nägin seal tõepoolest surma. Ta on 15 aastat abielus olnud. Naine on kõik need aastad, nagu öeldakse, tema verd joonud. Hiljuti tutvus mees teise naisega, abikaasa sõitis komandeeringusse ja nad elasid nädala selle naisega kahekesi täielikus idüllis, nautides rahu. Ma olin teda mitu korda hoiatanud, et ta on uskumatult armukade, kuna asetab naise ja pere Jumalast kõrgemale. Nädalast piisas, et ta klammerdus maise õnne külge ja ütles oma sees Jumalast lahti, kuni päris surmava tasandini.

„Teie jaoks on stabiilsed suhted ükskõik millise naisega surmavad,“ selgitan ma talle vastuvõtul. „Te jääte ellu ainult sellepärast, et Jumal andis teile kangekaelse abikaasa. Palvetage selle eest, et armastaksite Jumalat rohkem kui naisi ja õnnelikku perekonda. Võtke endalt maha see „liim“, millega te kogu oma hinge maise külge liimisite. Paluge Jumalalt andestust kõigi armukadeduse, naiste solvamise ja hukkamõistmise momentide eest. Ja pidage meeles, et oskus olla õnnelik on esiteks, armastus Jumala vastu ja tema poole püüdlemine, aga teiseks, kõige meiega juhtuva kui Jumala poolt antu armastuse ja tänulikkusega vastuvõtmist, teiste ja enda vastu agressiivsust tundmata. Aga nüüd palun kutsuge oma abikaasa, ma räägin temaga.“

Sisenev noor naisterahvas vaatab mind.

„Kujutage endale ette situatsiooni,“ pöördun ma tema poole. „Noore neiu hing on valmis asetama noormehe ja perekonna Jumalast kõrgemale. Ta armastab seda noormeest, noormees armastab teda ja nad tahavad abielluda. Mida stabiilsemad on peresuhted, seda kiiremini kleepub hing maise külge ning seda armukadedamaks ja agressiivsemaks neiu muutub. Naise agressiivsus võib mehe tappa, aga ta on harmooniline ega ole maises kinni, seetõttu hukkub naine. Mis võib ta elu päästa? Kui keegi äkki takistab nende abielu, kui noormees mõtleb ümber ja abiellub teisega. Aga neiuale antakse kõige säästvam variant: ta tuleb peigmehe juurde päev enne pulmi ja leiab ta teise naisega voodist. Ta ei mõista meest hukka ega püüa oma tunnet hävitada. Sel moel vabaneb haarats armastatud mehe ja perekonna küljest. Pärast seda elavad nad üksmeeles, neil on lubatud omada stabiilseid suhteid.“

Möödub 5–7 aastat. Naise hing unustab talutud valu ja hakkab jälle maise külge kinnituma. See tähendab, et jälle on haigus või surm tulekul. Kuidas saab naise elu päästa? Väga lihtsalt. Mees löi üleaisa ja haigestus suguhaigusesse. Naine endiselt ei süüdistata teda, nad ravivad endid terveks ja elavad pärast seda 5–8 aastat harmooniliselt. Aga hiljem kleepub ta hing järjekordselt pere ja mehe külge ning ühel heal päeval paneb mees ta fakti ette: „Kallis, mul on teine naine, ma lähen tema juurde.“ Naine ei tea, et ränu sellele päästetakse ta elu, kuid ta ei armukadets ega ole solvunud: „Sina ei puutu asjasse, ma võtan kõike kui Jumala poolt antut ning mu hinges ei ole solvumist, hukkamõistu ega armukadedust.“ Möödub paar kuud. Kui tema hing lõplikult Maast rahu saab ja Jumala poole püüdleb, siis tuleb mees uuesti tema juurde tagasi ning nad elavad üksmeeles.

Kõik, mida te armastate rohkem kui Jumalat, võetakse teilt ära ja hävitatakse. Kui te tahate omada abikaasat ja stabiilset peret, palvetage selle eest, et te armastaksite Jumalat rohkem kui meest ja peret ning minetage väikseimadki solvumised, süüdistused ja armukadedus. Meenutage pidevalt oma lastele, et jumalaarmastus on üle kõige.“

„Aga kuidas siis inimesed varem elasid?“ küsib naine imestunult.

„Kui inimene palvetab sageli, lendab tema hing Maa kohale ja puhastub ning kui ta armastab teist inimest, armastab ta esmalt ikkagi Jumalat. Piibli mõistujuttudes on juba antud õige maailma suhtumine.

Inimene on põhimõtteliselt sooletoru, millel on kaks baasfunktsiooni. Esimene — söömine, teine — paljunemine, see on, nagu ütles poeet, „armastus ja nälga valitsevad maailma“. Aga näe, ilmub Mooses ja kuulutab: „Söömine on teisene, ja esimene rõõmutunne tuleb anda Jumalale, aga mitte kõrdikausile.“ Ja inimesed hakkasid enne söömist palvetama, et alguses tunnetada armastust Jumala vastu, aga alles seejärel nälga kustutada. Kristus ütles ju, et inimlik armastus ja sellega seotud sigimine on samuti teisesed — esimene armastustunne tuleb anda Jumalale, see tähendab, et esmalt tuleb armastada Jumalat, aga pärast seda alles kallist inimest.

Kõige aluseks on inimese peamine funktsioon — Jumala armastamine. Ilma selle tegevuseta ei ole ei söömist ega paljunemist. Kõik elav on täidetud armastuse, hingelisuse ja kõrgeima ühtsusega, millisel tasandil

see elusolend ka ei asuks. Elutu püüdleb samuti ühtsuse poole, aga see toimub natuke teisiti.“

„Aga kas siis lapsi ei tohi ka Jumalast rohkem armastada?“

„Räägin teile kahest juhtumist. Ma sõitsin kord rongis. Minu vastas istus noor naine 5–6-aastase tüdrukuga. Analüüsinud automaatselt tüdruku välja, nägin seal surma. Autoriks oli ema, kes seadis tütre Jumalast kõrgemale.

Esitasin emale kolm küsimust:

„Kas te teate, et inimene peab Jumalat armastama rohkem kui midagi muud Maa peal?“

„Jah, tean.“

„Aga kas te teate, et inimene peab Jumalat armastama rohkem kui oma lapsi?“

„Tean, aga seni pole see mul õnnestunud.“

„Aga kas te teate, et Jumal võtab meilt selle ära, mille me temast kõrgemale seame?“

Ta ei lausunud sõnagi. Aga mingi aja pärast ma nägin, tüdruku väli paranes oluliselt. Ema sai millestki aru.

Teine juhtum. Kord esitati mulle küsimus:

„Näe, teie siin räägite, et inimesed on kurjad, põevad vihkamist, et neid karistatakse. Aga meie kõrval elas üks naine, eranditult hea ja korralik inimene. Kellelegi halba sõna ei öelnud. Aga suri vähki, väga raskelt.“

Ma vaatasin selle naisterahva välja, tema laste välju ja mulle sai kõik selgeks.

„Tema hing oli valmis asetama pere ja armastatud mehe Jumalast kõrgemale. Ta süüdistas meest, läbi kelle teda puhastati, seetõttu kleepus naine veel tugevamini ja andis kogu oma armastuse lastele. Armastus, mis alguses on suunatud Maale ja alles pärast seda Jumalale, tapab rutem kui vihkamine. See naine hakkas oma armastusega enda lapsi tapma, nad võisid hukkuda, sellepärast ta haigestus ja suri. Kiire surm puhastab oluliselt vähem hinge kui aeglane. See naine pidi surema piinarikkalt, et mitte järgmises elus lapsi armastusega tappa.“

Minu ees istub 17-aastane tütarlaps, aga kõrval tema ema, kes vaatab mind lootuse ja hirmuga: tütrele on lümfogranulomatoos (Hodgkini tõbi – tõlk). Neiu on parukas peas. Lähenevas on järjekordne keemiaravi seanss. Ta on juba kolm aastat haige olnud ja arstid võitlevad ta elu päästmise eest. Neiu väljas on võimas enesehävitusprogramm. Selle kõrvalt joonistub välja veel üks figuur, millel on surma hieroglüüf — see on tema tulevane abikaasa. Varem ma arvasin, et haigus antakse tehtud teo eest, aga hiljem mõistsin, et haigus võib ka mingi sündmuse eest hoiatada. Tütarlaps on haige sellepärast, et mitte tulevast abikaasat armukadedusega tappa.

„Oma esimeses raamatus ma kirjutasin, et haigus blokeerib alateadlikku agressiivsust. Alateadvuse tasandil oleme kõik ühtsed: hukutades üht, hukutan ma kõiki. Haigus, trauma, õnnetus ja surm peatavad selle agressiivsuse. Teil on,“ pöördun ma ema poole, „teadlikku agressiivsust 60 mõõtühikut, aga alateadlikku 20 ühikut. Teie tütre teadlik agressiivsuse on 10, kuid alateadlik — 260 mõõtühikut. Surmav tasand mehe jaoks, keda ta armastama hakkab, on 160 ühikut. Teeme järelduse: iga meesterahvas, kes temaga abiellub, sureb. Ja see ei ole vanemate karma, vaid tema isiklik, nii et töötada tuleb peamiselt tema endaga.“

Igasuguse haiguse aluseks on agressiivsus, mis on hinge tunginud. Jääb üle välja selgitada peamine: mis asub agressiivsuse all ja mis seda esile kutsub. Agressiivsus ilmub siis, kui hing kleepub Maa külge. See toimub siis, kui me suuname armastuse esmajärjekorras maisele ja alles pärast seda Jumalale.

„Vaadake,“ tõstan ma käed, „alguses armastan ma Jumalat ja alles pärast teda suvilat: aed lammutati maha, aga ma olen rahulik. Suvila on üks asi, aga minu hing — teine. Kui minu hing armastab suvilat rohkem kui vaja, siis ta jääb selle külge kinni ning tekib agressiivsus,“ ma asetan käed lauale ja „klammerdun“ selle külge. „Kui nad lõhuvad tara, on mul juba valu ja kahju, sest mina ja suvila on üks tervik. Aga vaat, kui ma seda väga armastan,“ — ma teen kurjad silmad, emban veel tugevamalt lauda ja klammerdun selle külge, „siis ma juba vihkan kõiki enda ümber ja olen valmis lõhutada aia eest tapma. Mida rohkem ma vihkan, kadestan, solvun, seda tugevamalt ma kleepun ja seda rutem mustub mu hing. Tähendab, järgmises inkarnatsioonis sünnin ma raske

haiguse või vigastusega, et ma ei ehitaks suvilat ega klammerduks selle külge veel tugevamalt. Kõigist hoiatavatest puhastamise variantidest on kõige halastavam kaotada suvila, mille eest olin valmis Jumalast lahti ütleva. Ning mida kiiremini ma selle kaotuse omaks võtan, seda kiiremini ma puhastun.

Naisterahva hing võib kleepuda raha külge ja siis antakse talle mees, kes ei suuda teenida või kes ei anna naisele raha või pidevalt seda raiskab. Naise hing võib klammerduda seksuaalsete naudingute külge ning siis antakse talle selles suhtes nõrk või seksi suhtes ükskõikne mees. Kui ta ei põlga ega solvu, siis tema hing saab puhtaks. Naisterahva hing võib klammerduda ühiskondliku positsiooni külge ja ta saab madala sotsiaalse staatusega abikaasa. Naise hing võib klammerduda ka armastatud mehe külge ja siis hakkavad just lähedased ja armastatud inimesed teda solvama selleks, et tema esimene ühtsuse ja armastuse tunne oleks pööratud Jumalale, mitte Maale.

Kõik selle, mida nimetatakse maiseks õnneks, saab naine reeglina läbi õnneliku perekonna, sellepärast on ahvatlus meest Jumalast rohkem armastada küllaltki suur. Selle tarvis, et hinge puhastada kas ei anta üldse meest või ilmalikku abielu, või mees joob, tõmbab ringi, ei ole kodus, või on tal vastik iseloom. Oskus meest mitte põlastada ja hukka mõista on võimalus puhastada ja terveid lapsi sünnitada.

Teie tütre jaoks on ideaalne mees see, kes perioodiliselt teda solvab, talle truudust murrab ja kodunt kaob. Tütar peab seda vastu võtma 120 ühikut, aga kui võtab kõigest 2–3 ühikut, tapab tema agressiivsus mehe. Sellepärast tuleb mõista, et seni õnneliku perekonnaga arvestada ei saa. Mida stabiilsemad on peresuhted, seda tugevamini kasvab armukadedus. Mida kiiremini naine taipab, et tõeline õnn seisneb Jumala, mitte armastatud mehe ja pere armastamises, seda rohkem on tal šansse sünnitada terveid lapsi.

Teie tütre saab terve laps sünnida ainult ametliku abieluta. Kui ta tahab mehele minna, siis las enne sünnitab, aga pärast abiellub. Siin tuleb töötada mitte ainult ühekordsete emotsioonidega — tuleb muuta iseloomu ja maailmavaadet.“

Vestlemise ajal ma jälgin, kuidas neiu väli tasapisi paraneb. Kõige ohtlikum on see, mida me mõistame lihtsa tõena: perekond ja armas-

tatud mees on samamoodi teised nagu ülejäänud maised hüved. Just nimelt sellepärast nimetas Kristus esimeseks ja ülimaks käsku „*Armasta Issandat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega*“. Ta ei öelnud mitte juhuslikult: „*Ma tulin lahutama meest tema isast ja tüdarta tema emast...*“ Ta tuli lahutama venda ja õde, meest ja naist, et nad armastaksid Jumalat rohkem kui üksteist. Tohtu suur hulk haigusi ja perede lagunemisi kaasaja ühiskonnas on esile kutsutud nimelt sellega, et meie maailmatajus on prioriteedid teravalt nihkunud maisele.“

„Kas me peaksime keemiaravi jätkama?“ küsib neiu ema.

„Seda otsustab arst. Põhimõtteliselt on kemoterapia keha ja vastavalt ka hinge hävitamine, see on Maast eraldamine. Nii kiiritamise kui ravimite kaudu toimub julm irdumine maisest, mille külg hing oli klammerdunud. Ma soovitan sedasama teha vabatahtlikult, muutes oma iseloomu ja maailmavaadet.“

„Armukadetsed — tähendab, armastab.“ Seda fraasi kuulen ma pidevalt. On tavaks mõelda, et kui ta juba armukade on, tähendab, ta on tark, kontrollib situatsiooni, ei luba mingeid lollusi, sellepärast on peres kõik normaalne.

Teismelisena kuulsin ma ühe pere pidevatest skandaalidest. Naine oli hullumeelselt armukade ja öösel, kui mees magas, traageldas ta mehe püksid aluslinade külge. Hommikul ärgates kontrollis, kas kõik õmblused on ikka paigas ja veendunud, et aluspüksid on endiselt lina külge traageldatud, ründas abikaasat ja peksis teda näkku. „Ma sain kõigest aru, sa ronisid öösel ettevaatlikult pükstest välja ja jooksid oma armukese juurde!“

„Ilmselt on ta ebanormaalne,“ mõtlesin ma tollal, mitte kahtlustades seda, et mõistus juhib meie käitumist ainult 10–15% ulatuses. Kõik loogilised järeldused pudenevad siin laiali, kui satutakse meie kirglikule soovile. „Sa oled juba selles süüdi, et ma süüa tahan,“ — umbes nii näeb nende skeem välja.

Meie sügavaimad emotsioonid osutuvad alati tugevamaks mõistuse järeldustest. Me võime mitte alluda selgetele, pinnapealsetele emot-

sioonidele, aga hakkame vältimatult järgima nendest selliseid, mis on põimunud meie iseloomu ja maailmavaatesse. Hinges on kaks kihti emotsioone: ühed on seotud teadvuse ja kehaga, nendes on palju agressiivsust ja kirge; teised on seotud hinge peente väljastruktuuridega, mis ühendavad meid kogu universumiga — nendes emotsioonides valitsevad altruism, ühtsus ja armastus. Oskus allutada keha hingele, madalamad emotsioonid kõrgematele on oskus terve ja õnnelik olla.

Olen lapsest saadik püüdnud ümbritsevat maailma tunnetada ja mõista, seejuures hakkasin seda tegema iseseisvalt, ilma mingi välise surveta. Ma nägin, et armukade inimene on naljakas, kuid vahel hirmutav. Armukade inimene ei vaja põhjust, ta mõtleb selle ise välja. Aga kas tõesti on parem loobuda situatsiooni kontrollimisest ja lasta kõigel laguneda? Ma ei saanud sellega nõustuda. Leppida nii ühe kui teisega oli võimatu, jäi üle valida, kas üks või teine.

Siis ma veel ei teadnud, et selle ülesande lahendas Jeesus Kristus. Kui vastaspoolte vahelise võitluse protsessi tekib keegi kolmas, neist kummastki kõrgemal seisev, siis probleemid lahenevad. Kui lähedast inimest armastada Jumala armastusest ülejäänuga, kui alguses näha ja armastada temas Jumalat, siis kaob armukadedus iseenesest. Kuni sa ei pane enda ja selle, keda sa armastad, vahele Jumalat, on õnn kogu aeg mürgitatud agressiivsuse, vihkamise, hirmu, kaotuse ootamisega.

Nooruses ma oletasin, et armukadedus on kangelaslikkus, märk mehe jõust ega teadnud, et siin on rohkem alandavat kui kangelaslikku. Armastus on soov anda, aga mitte võtta. Tuleb välja, et suuremat osa haigusi kutsus esile nimelt armukadedus.

Vastuvõtul on raskeima poliärtriidiga³ naine. Põhjus — armukadedus. Teda armastanud meeste solvamine, põlgamine ja süüdistamine pöördus võimsaks enesehävitusprogrammiks. Soovimatus elada on peentasandi emotsioon, see ei ole ainult keha, vaid ka vaimsete väljastruktuuride hävitamise programm. Aga see on eriti ohtlik, sest nendes väljastruktuurides asuvad meie järglaste hinged. Kuna keha huvidega

3 Mitmene liigesepõletik

seotud agressiivsus purustab hinge, peab peatama tulevasi elusid, tulevasi põlvkondi hävitava programmi. Polüartriit blokeerib piisavalt hästi selle programmi.

Ma räägin naisega, kes on käinud Euroopa ja maailma meditsiini korüfeede juures. Keegi ei suutnud aidata. Tal on healoomuline hüpofüüsi⁴ kasvaja.

„Te olete armukade inimene, aga armukadedus on vihkamine, mis sünnib peas,“ selgitan mina. „Loodus peab pidurdama teie armastatud mehe ja iseenda hävitamise programmi. Alguses, kui armukadedus tärkab, võivad tekkida probleemid ninasõõrmete ja hammastega. Hiljem võib sisse lülituda enesevihkamine ning järgnevad peavalud, peatraumad, nägemise ja kuulmise alanemine, meningiidid, insuldid, kasvajad, psüühikahäired.“

Aasta tagasi ma vaatasin üht naisterahvast... Sel naisel algas skisofreenia.

„Te armastate meeletult oma meest, rohkem kui Jumalat,“ teatan ma talle, „ehkki väliselt te veenate ennast vastupidises.“

Tekkis pikk paus. Seejärel naine rääkis:

„Nähtavasti, kui ma oleksin mehele truudust murdnud, oleks mu seisund paranenud.“

„Jah, teil on õigus“, nõustun ma, „aga see on küsimuse lahendamise sunniviisiline meetod. On teine, ilusam, aga raskem tee: oma iseloomu ja maailmavaate muutmine. Kui te hakkate igal hommikul palvetama ja tunnetama, et te armastate Jumalat rohkem kui oma meest, kui saate aru, et iga teid reetnud ja teiega tülitsevad inimene on süütu, et kõik, mida peetakse ebameeldivusteks, on Jumala poolt antud puhastamine, siis ei ole teil sunnivahendeid vaja. Aga vabatahtlik püüdlamine nõuab suurt hingejõudu.“

Pöördun jälle hüpofüüsi kasvajaga patsiendi poole:

„Te olete väga armukade, seejuures süvendab see teie uhkust. Olete

4 Ajuripats – nõrstab organismi ainevahetust jt näärmeid mõjustavaid hormone

kõvasti kinni korralikkuses ja tarkuses. Kui te olite komsomolitöötaja, põlgasite ebatäiuslikke inimesi. Te keerutasite sellist uhkust üles, mis hakkas sõna otseses mõttes kümnekordistama iga agressiivset emotsiooni. Aga see on teadmatusest. Põhimõtteliselt olete te heasüdamlik ja korralik inimene, sellepärast, nagu öeldakse, Jumal kaitseb teid. Teil oleks võinud olla ajuvähk, aga heasüdamlikkuse arvelt saite te healoomulise kasvaja. Kui korüfeed oleksid teid terveks ravinud, oleks hukkunud kas mees, lapsed või teie ise.“

Peaaegu igal kolmandal patsiendil, kes minu poole pöördub, on probleeme nägemise ja kuulmisega. Ma kordan kõigile: „Armukadedus.“ Igal kolmandal-neljandal minu juurde toodaval lapsel on perspektiivne viljatus. Põhjus sama.

1993. aasta detsembris palus üks mu sõber diagnoosida üht meest.

„Mõtles temast,“ tegin ma ettepaneku, seejärel võtsin väljast informatsiooni ja nägin, et see inimene on uskumatult armukade. Tema armukadedus ületas „punase joone“ ning juba toimib naisele ja endale surma soovimise programm.

„Millega see võib neid ähvardada?“

„Surmaga nii talle kui naisele,“ vastasin mina.

„Nädal tagasi pandi neile diagnoosid: mehel on valgeveresus ja naisel pärasoolevähk.“

Mu töötuppa ilmub naispatsient. Ma tegelen praegu uurimustega, seepärast on vastuvõtt katkestatud.

„Saan teile eraldada ainult kolm minutit,“ hoiatan teda. „Mis probleemid teil on?“

„Ma sõitsin teie juurde Kaug-Idast. Abikaasal on ajuvähk.“

„Teie abikaasa on väga armukade. Tema alateadlik agressiivsus on surmav naisele, kellega ta seotud on. See oleks teid tapnud, kui poleks teie heasüdamlikkust ja hingelisust. Tema agressiivsus pöördus ta enda poole tagasi ja tabas teda pähe.“

„Aga ta ei ole üldse armukade!“ hüüatab naine hämmastunult.

„Asi on selles,“ selgitan mina, „et temal ilmneb armukadedus solvumise vormis.“

„Jah, ta on väga solvuv,“ kinnitab naine.

„Kui keegi minuga pahandab või minust lahkub, aga mina vastuseks solvun, kadestan, armukadetsen ja vihkan, siis klammerdun suhte külge ja muutun veel armukadedamaks. Kujutlege situatsiooni, kus armukade naine „lõhub“ alateadlikult meest ja see on pidevalt haige. Äkki lähedane sõbranna reedab teda või tülitseb temaga. Ta hakkab sõbratari vihkama. Nädala pärast mees sureb. Naisele ei tule pähegi neid kahte sündmust siduda. Aga peentasandil on need seotud, kusjuures tihedalt. Õelge oma mehele edasi, et ta tänaks Jumalat iga situatsiooni eest, milles teda solvati või temast ära pöörduti. Las ta palub Jumalalt andestust inimeste kõigi solvangute ja süüdistuste eest.“

Naine noogutab rusutult pead.

„Ta ei hakka seda tegema, ta ei usu Jumalat.“

Ma kehitan õlgu. Vabatahtlikult või sunniviisiliselt, aga lõpuks jõuame siiski kõik Jumala juurde. Hakkame Jumalat uskuma, kui tunnetame temaga kontakti tugevnemist. See juhtub siis, kui keha on haavatud, valutab, sureb ja koos temaga ka mõistus ja teadvus. Selle kontakti vabatahtlik arendamine teeb keha lagundamise mittevajalikuks.

Meenutan, kui aeglaselt arenes mu arusaam sellest, mis on tülid ja ebameeldivused.

Minu juurde vastuvõtule tuli naine, kellel olid probleemid tulevaste lastega.

„Teil on suur uhkus ja suur armukadedus,“ teatan ma talle. „Te saate lapsi sünnitada ainult selliselt mehelt, kes tahtlikult või tahtmatult teid uhkusest ja armukadedusest puhastab. Solvangud, alandamised, ülekohus, tülid ja reetmised — ainult sellest kõigest läbi minnes saate te terveid lapsi sünnitada.“

„Kas ilma selleta kuidagi ei saa?“

„Ma räägin sundmehhanismist, mis lülitub sisse, kui meil ei jagu mõistmist, soovi ja jõudu Jumala poole püüdlemiseks. Kuni te ei võta vastu kõiki mehe solvanguid ja süüdistusi, teie lapsi keegi ei aita.“

Tema näost oli näha, et tal oli väga raske seda teha. Aga ta lubas, et teeb.

Ja nüüd järgmine seanss. Laste hingestruktuurid olid muutunud puhtamaks, aga mitte palju.

„Teate, 50% on jäänud.“

„Ei saa olla,“ lausub naine kindlalt. „Andestasin kõik, mis oli ja mida ei olnud.“

Ma vaatan taas tema välja ning püüan aru saada, milles siis asi on.

„Jah, teil on õigus,“ nõustun ma. „Aga selgub, et andestamisest on vähe. Te ei pea mitte ainult andestama, mitte ainult vastu võtma, mitte ainult Jumalat selle eest tänama, et nende tülide ja alandustega teie ja teie laste hinged puhastati, vaid kõige olulisem — peate selle juures armastustunnet kogema.“

Vaadates tema näoilmet ma mõtlesin, et ta ei suuda seda teha. Aga see tuli tal välja.

Armukadedad inimesed ei kahtlusta, et nad sandistavad iseenda laste hingi ja hävitavad lapsi veel enne nende ilmaletulekut. Et sünniks harmooniline laps, peavad mees ja naine teineteist armastama. Ühtsuse tundmine sellega, keda sa armastad, tagab võimsa hingestruktuuride arengu, mis teeb lapse vaimseks ja andekaks. Armastus mehe ja naise vahel on suur õnnistus seni, kuni sellel on teine koht pärast jumalaarmastust. Kohe, kui see tunne hakkab ületama armastust Jumala vastu, kui ühtsus kahe inimese vahel muutub tugevamaks ühtsusest Jumalaga, kaotame seose selle Algallikaga, mis meie hingi toidab ja kaitseb. Et neid päästa, rebib Jumal suhted inimeste vahel katki. Seejuures esimene, mida on vaja teha, on võtta lahkuminek vastu agressiivsusetateiste ja enda suhtes. Teiseks, pöörata kogu kulutamata jõud Jumala armastamisele.

Kui inimene on selle vastu, et teda maisest lahti rebitakse, jääb ta haigeks ja sureb. Kui inimene võtab eraldamist rahulikult, ei tee teist sammu ega raiska oma armastust arvutute partnerite peale, hoidudes kiindumast kellessegi ühesse, tema hing vaesub. Armastustunne pöörub seksuaaltungiks ning algab selle inimese hinge ja tema järglaste hingede kängumine, degeneratsioon. See toimub vähem märgatavalt kui esimeses juhtumis, sellepärast on see ohtlikum.

Armastus maise vastu annab meile kõik selle ilu, mida me ümberringi näeme. Mida rohkem me püüdleme maiste, kehaliste soovide täitumise poole, seda intensiivsemalt, ja sealjuures ennetavalt, peame püüdlema kõrgema ühtsuse poole nimega Jumal. Siis sünnitab maine armastus õnne ja meelerahu, aga mitte piina ja vihkamist.

Vastavalt sellele, kuidas areneb tsivilisatsioon, saab inimene üha rohkem seda, mida me nimetame maiseks õnneks, ning samaaegselt kasvab kiusatus teha maised hüved eesmärgiks, mitte vahendiks. Lapsepõlves olen ma nõrk ja kaitsetu ning saan kogu maise õnne mind ümbritsevate inimeste kaudu. Kui minus ei ole pidevat püüdu Jumala poole, siis tõugatakse mind perioodiliselt maisest eemale solvangute, tülide ja pahanduste abil, mis tulevad läbi inimeste või nende ebatäiuse. Ühelt poolt on vaja maise purustamist võtta kui Jumala antud puhastumist, aga teisest küljest tuleb Jumala poole püüelda vabatahtlikult, suurendades armastust tema vastu. Kristus kutsus üles armastama Jumalat rohkem kui oma isa, ema ja lapsi, see on kõiki oma lähedasi.

Jumalast kõrgemale saab asetada ka vaimse isa või mõne meheideeali, ja siis hakkab naine põlgama oma isa või meest, kes ei vasta tema ideaalile ja ta hing hakkab agressiivsuse kaudu Maasse klammerduma. Siis peavad isa või mees tema suhtes veel halvemini käituma, et naise hinge puhastada. Oskamatus sisemiselt seda omastada võtab järglastelt võimaluse õnnelikud olla.

Üks naine rääkis mulle, et tütre raseduse ajal lõi tema poeg täiesti mõttetult endal silma peast. Nagu ma vaatasin, oli põhjus väga lihtne. Poeg oli pärinud emalt soovi teha armastatud inimene eesmärgiks, aga see tähendab, et ta hakkab armukadetsema ja vihkama igauht, kes võib selle eesmärgi talt ära võtta. Armukadeduse ja õele surma soovimise programm lülitus sisse juba ema raseduse ajal. Vihkamist blokeeritakse nägemise, kuulmise ja peaju töö häiretega. Programm oli niivõrd vägev, et seda sai peatada ainult silma kaotamisega, mis ka juhtus.

Järgmisel patsiendil on selline probleem: tema väike tütar masturbeerib ja kuidagi ei õnnestu seda lõpetada. Avaldan naisele kogu oma süsteemi ja seejärel selgitan:

„Te tõstsite armastatud mehe, suhted ja temaga seotud saatuse Jumalast kõrgemale. Maa vastu suunatud armastus sünnitab armastatud mehe vastu agressiivsust. See agressiivsus pöörduv ümber ja hakkab oma autorit tapma. Te armukadetsite ja vihkasite mehi, aga teie tütar vihkab juba iseenast ega taha elada. Tema hinges pöördus programm juba tagasi. Et pääseda, püüab ta armastustunnet suurendada masturbeerimisega. Tähendab, ravida tuleb teid. Te peate oma elu uuesti läbi elades õppima mitte tapma armastust teistes ja endas.“

Naine jutustab:

„Mul on multisklerosis. Üks silm jäi praktiliselt pimedaks, aga pärast nägemine taastus. Üks kõrv jäi kurdiks, aga ka kuulmine suutis taastuda. Kas see kõik on seotud armukadedusega?“

„Muidugi. Nii nagu agressiivsus inimeste vastu ületab „punase joone“, pöörduv programm ümber — muutub enesehävitusprogrammiks ning siis hakkab inimene pimedaks ja kurdiks muutuma, toimub kogu organismi lagunemine.“

Hiljuti pöördus minu poole üks naine — tema tütrele tekkisid probleemid. Arstid murdsid pead: tal kas algab multisklerosis või hammustas teda entsefaliiti kandev puuk. Ma selgitasin, et emalt saadud armukadedus pöörduv tütrele enesehävitusprogrammiks. Kui ema ei vaata oma elu läbi ning ei palveta enda ja oma tütre eest, siis meningiit, entsefaliit, multisklerosis või midagi veel igal juhul peatavad agressiivsuse.

Inimesel algab ootamatult varane vanadussklerosis. Arstid püüavad puhastada aju veresooni, kulutatakse tohutuid vahendeid ravimite peale. Aga ravida ei tule mitte teda ennast, vaid tema järglasi. Ta andis oma lastele kõrgeenenud armukadeduse ja nüüd, et sünniks ja ei hukkuks tema lapselapsed, peab ta löögi enda peale võtma.

Kui armukadedusele on lisaks ohkus, on see kahekordselt ohtlik.

„Põhjus on teie ohkuses,“ selgitan naisele, „kinnijäämine võimetesse ja tarkusesse. Sellepärast kogusite te tohtu suure agressiivsuse meeste suhtes, neid põlates ja armukadetsedes ning olete nüüd üksik. Agressiivsuse tase on niivõrd kõrge, et see hakkab teid tapma — tekib soov surra.“

Vastuseks igale ebameeldivusele näitate agressiivsust nende ja enda suhtes. Teie tütrele on see kõik pöördunud enesehävitusprogrammiks. Selleks, et ellu jääda, peate tingimata tugevdama hinges armastustunnet — see on teie ainus šanss. Kui palju te võtate omaks selle, et teid sundkorras puhastati ja adute, et maine õnn on vahend, aga eesmärk on armastus, nii palju hakkab tüdrukul kergem. Elage armastustunnet säilitades iga elusituatsiooni uuesti läbi, siis olete terved nii teie kui teie tütar. „Naisarst pöördus minu poole palvega:

„Koostage, palun, erinevate organite haiguste ja neid tekitavate põhjuste atlas.“

„See on võimatu. Sageli viib üks ja sama põhjus erinevate haigestumiseni. Armukadedus annab reeglina nägemise ja kuulmise alanemise, hajutatud skleroosi, peatraumad, diabeedi, liigesepõletiku. Aga kui armukadedusega käib kaasas soovimatus elada, siis laguneb kuseteede süsteem. Kui agressiivsus on heidetud lastele ning lastelastele, hakkavad valutama põlved ja lagunevad lõikehambad, millesse, nagu selgus, koguneb agressiivsust kõige rohkem.

Oletame, et inimese mälu nõrgeneb järsku — see võib olla blokeerimine armukadedusele või oma tarkuse ebajumalaks tõstmisele või soovimatusel ebameeldiva saatuse pärast mitte elada. Armukadedus on inimeste vihkamine, aga soov mitte elada on iseenda vihkamine. Inimeste põlgamine on vihkamise eriline vorm. Vihkamine sünnib teadvuses, sellepärast blokeeritakse haigustega pead.

Aga neidsamu programme võidakse piisavalt kindlalt sulgeda naha-haigustega, kusjuures see on kõige säästvam variant. Energia seisukohalt on nahalööve mitte ainult märk ebaõnnest, vaid ka väga tugev kaitse. Koht, kus nahaprobleemid tekivad, ei ole jäigalt põhjusega seotud, kuid sellegipoolest see seos esineb. Kui naine on väga kõrk ja armukade või jumaldab oma välimust, siis algavad probleemid näo- ja kaelanahal. Kui on pidev soovimatus elada, siis puusadel, kõhul, nimmepiirkonnas. Kui rikkumine on edastatud lastele ja lastelastele, siis jalgadel ja kui esineb oma võimete jumaldamine — kätel.

Näiteks, milline näeb välja vähk armukadeduse korral. Kui inimesel on julm iseloom ja pidevalt on kohal negatiivsed armukadedad mõtted teistest, võib tekkida ajuvähk. Sagedased agressiivsed lähedaste inimeste

peale solvumised viivad maksavähini. Iseenda peale pahandamine, soovimatus elada — kuse- ja suguelundite süsteemi kasvajateni. Kui armukadedust väljendatakse põlguse vormis, mis pöörduv vältimatult enesehävitusprogrammiks, siis võib ilmuda ajuvähk või kuse- ja suguelundite süsteemi vähk, mis on väljakujunenud nüanssidega, nõrkade kohtadega suguvõsas.

Kõige ohtlikum on teistes või iseendas armukadeduse pärast armastuse tapmine. Kui ei sündinud laps, kellele oli ette määratud ilmale tulla, siis tekib kopsuvähk või kuse- ja suguelundite süsteemi vähk või astma. Kuid tõvestatud võib olla mitte ainult kuse- ja suguelundite süsteem — väli deformeerub esimese tsakra piirkonnas, aga see tähendab, et võimalik on ka soolevähk ja jämesoolevähk. Võivad esineda ka rasked traumad.

Nägemise ja kuulmise alanemise asemel võib areneda epilepsia. Ei ole ranget seost haigestunud organi ja haiguse põhjuse vahel.

Juhuslik teekaaslane Moskvast, Žiguli juht, kaebas selle üle, et ei talu kinnist ruumi, ei saa sõita metroos.

„Lõpetage inimestes halva nägemine ja nende hukkamõistmine ja te hakkate rahulikult metroos sõitma.“

Juht on hämmingus.

„Aga mis see siia puutub?“

„Näiteks praegu te pahandasite minu juuresolekul pidevalt kõigiga. Sellest on teie uhkus surmaval tasemel. Aga see tähendab, et tulema peab kas surm või raske peatrauma või haigused. Aga kuna te olete siiski heasüdamlik inimene, antakse teile säästev uhkuse alandamise võimalus. Lõpetage inimeste süüdistamine ja paluge Jumalalt andestust, et te varem seda tegite.“

Mees räägib, kuidas nad sõbraga mõlemad lahutasid ühe ja sama daamiga meelt, aga ilmnes, et tal oli suguhaigus. Sõber nakatus, aga tema oli puhas. Arstidele oli see situatsioon arusaamatu, kuigi sellised juhtumid pole haruldus. Ma selgitan talle.

„Sina oled naiste suhtes heasüdamlik ning sa ei ole klammerdunud kehaliste naudingute külge. Kui seksuaalelus juhtus ebaõnnestumisi,

truudusemurdmist, suguhaigusi, sa ei põlanud ega mõistnud hukka kedagi, sellepärast on su immuunsus kõrgem. Muidugi ei anna see sajaprotsendilist garantiid, aga annab võimaluse haigus kiiremini välja ravida või üldse mitte haigestuda.“

Mõnikord näevad põhjus ja tagajärg välja paradoksaalsed. Ühe lennu ajal tunnistas mu naaber, et kardab paaniliselt lennukiga lennata, kusjuures lapsepõlves ja nooruses ta armastas lennata, aga hiljem tekkis äkki hirm.

„Teil on raske sellega leppida, aga te ei karda ei kõrgust ega lennukit. Olete sisemiselt väga armukade inimene. Armukadedus on klammerdumine suhete külge ja kui need katkevad, kogeb inimene paanilist hirmu või vihkamist või soovimatust elada. Antud juhul kogete te hirmu Maa ja kõige maisega seose katkemise pärast, aga hirm tekkis siis, kui te hakkasite esimest korda tugevalt armukadetsema.“

Vestluskaaslane kehitab õlgu.

„See kõik on väga imelik...“

„Pole midagi imelikku. Millal te esimest korda armusite?“

„19-aastaselt.“

„Millal hakkasite kõrgust kartma?“

„20-aastaselt.“

„Ja tehkegi järeldused. Te tutvusite neiuga ja hakkasite hirmu tundma, et suhted temaga võivad katkeda. Siit armukadedus, solvangud, aga üks selle blokeering on kõrgusekartus.“

„Tuleb välja, et mulle on kasulik lennukiga lennata?“

„Kui ületate hirmutunde, siis on üsna kasulik. Aga kosmoselaeva istuda on teil raskevõitu ja kosmonauti teist ei saa. Kui maise külge haakumised on liiga tugevad, võib saada ülemäärase psühhotrauma.“

Samal ajal neil, kes orbiidil on olnud, avanevad võimed. Meedikud ja psühholoogid märkasid, et sellistel inimeste psüühika muutub. Neil on kergem Jumalat uskuda, saada selgeltnägijaks, tunnetada ühtsust universumiga ja hingelise prioriteetsust materiaalse üle. Väljumine kosmosesse, vaade Maale kõrvalt, katse mõista teiste maailmade ja tsivilisatsioonide loogikat aktiveerivad inimese hingestruktuurid, vähendavad maise külge kleepumist ning järelikult ka ravivad.

Selles suunas töötab üsna edukalt nooremate laste fantaasia harrastus. Tõsi, fantaasia ja fantaasia vahel on vahe. Mõned kirjanikud võivad luua maisele loogikale mittealluvaid teoseid. Asi on selles, et kosmose loogika erineb jahmatamapanevalt meie omast. Seal võib olla hoopis teine väärtuste süsteem, kuigi jumalikud seadused on kõigile ühed. Tõeline ulmekirjanik ei kannu kosmosesse üle juurviljaaeda, labidat ja reha, säilitades maist loogikat ja maiseid seoseid. Ta võib Maa peale jäädes kasutada neidsamu vahendeid ja küllastades neid mittemaise loogikaga, ehitades teised seosed, luua fantastilise mittemaise maailma.

Maailma chitus määratletakse selle vaimse loogika, mitte vahenditega, aga seosed nende vahel on väljastruktuuride kodeering. Tähendab, kunstnik, kes joonistab pilti ja ei kujuta mitte esemeid, vaid nendevahelist maisest erinevat loogikat edastavaid seoseid, on fantaseerija, kuigi ta võib terve elu joonistada natüürmorte kannudest ja mugulsibulatest. Oskus maist loogikat välja lülitada ja ümber lülitada teiste maailmade loogikale, määratleb inimese võimete tasandi, olgu ta maag või selgelnägija, kunstiinimene või ärimees. Meie ajal on laste täisväärtuslikuks kasvatamisel hädavajalik peale eetika ja jumalausu ka muinasjuttude lugemine, mängud ümberkehastumise elementidega, teatrietendused, head fantaasiaküllased filmid.

Patsient tunnistab ausalt:

„Ma olen valmis vastu võtma iga ebameeldivust, kaotust, mistahes kataklüsmi, aga kuidas leppida sellega, et lähedane inimene võib osutada reeturiks või lurjuseks, võib sõnadega nii solvata, et elada ei taha? Ja sellegipoolest peab teda armastama?“

Ma mõtlen, et paar aastat tagasi ma oleksin temaga nõustunud. Mul endal on raske neid tõdesid vastu võtta, milleni olen jõudnud. Vastan talle.

„Hakake loomaks ja teil ei ole selliseid probleeme.“

„Miks loomaks?“

„Kui armastustunne ajab juured Maa külge, siis agressiivsus katab selle kinni ja hakkab seda hukutama. Et armastust sellest sisemisest ja nähtamatust agressiivsusest puhastada, on vaja välist agressiivsust. Programm kustutatakse vastuprogrammiga. See väline agressiivsus tuleb

meie juurde kataklüsmide, hädade ja õnnetuste näol. Loomadel teostub see otseselt füüsilise kesta lammutamisega, aga inimestel lülitub alguses sisse peenem mehhanism: ei toimu mitte keha, vaid sellega seotud väljastruktuuride, st emotsioonide lõhkumine. Oskus eraldada kehaga seotud emotsioone kõrgeimast emotsioonist, armastustundest, mis ei ole maisega seotud — see ongi areng. Oskus vastu võtta keha hävitamist ja sellega seotud emotsioone on oskus säilitada hinges armastust. Peab mõistma, et sisemine vastuseis sellele tekitab agressiivsust, mis tapab armastuse. Agressiivsus on „liim“, mis kleebib vormi sisu külge, kõik maise ja materiaalse armastuse külge.

Nüüd kujutage endale ette: teie hing määrduis agressiivsusega, aga mõnede teie keha kahjustavate olukordadega saab agressiivsust maha võtta. Ainult kui määrduimine on sügavam ja peenem, siis sageli ei saada ei surma, ei haiguse ega õnnetusega hinge puhastada. Siin peab olema virtuoossem ja rafineeritum tabamus. Seda saab teha ainult lähedane inimene, läbi kelle lüüakse hinge kõige tundlikematele keeltele. Oskus meile antud olukorras armastust säilitada puhastab hinge hulga efektiivsemalt kui kümned surmad, vigastused, traumad ja haigused. Lihtsalt öeldes tähendab see, et oskus hingepiinades armastustunnet säilitada annab võimaluse tõusta kõrgemale arengutasemele.“

„See on hämmastav, aga minu mees jättis joomise maha,“ räägib patsient.

„Täiesti loomulik. Te võtsite oma alateadvusest maha temavastase agressiivsusprogrammi — agressiivsuse armukadeduse pärast, st soovi teha armastatud mees, pere ja saatus elu mõtteks. Sugulaste karma on sarnane. Põhimõtteliselt on ka mehe ja naise maise külge haakumised sarnased. Mida rohkem abikaasa suhtes hukkamõistu ja põlastust, seda kiiremini te ta uputate, kusjuures upute ka ise koos temaga. Mida sügavamalt te puhastate, seda rutem päästate nii tema kui enda. Mehe käitumist määrab olulisel tasemel naise sisemine seisund. Olete kuulnud mõttetera: „Õilsat naist saab eristada mitte selle järgi, kuidas ta käitub, vaid selle järgi, kuidas mehed temasse suhtuvad“? Tegelikult määrab mehe taktikalise käitumise naine, aga naise strateegilise käitumise mees. Pere sisemine ja väline seisund sõltub neist mõlemast.“

Meesterahvas teatab usalduslikul toonil:

„Mul ei tule oma daamiga midagi välja. Alguses oli kõik normaalne, aga pärast — ei kuidagi. Ja teda maha jätta ma ei saa, nii piinlengi.“

„Te olete sisemiselt väga armukade inimene. Praegu on kõik nagu vaibunud, aga nooruses lasksite oma hinge palju agressiivsust. Mida tugevamalt te ennast naisega seote, seda tugevam on teie agressiivsus. Ja tema agressiivsus kasvab vastavalt, kuna ta on ka armukade. Te peate esiteks puhastama oma hinge armukadedusest ja teiseks, mitte sundima keha, kui see ei taha. Ärge kartke perioodilist potentsi langust. Kõik elav areneb sinusoidi mööda. Ärge sundige keha töötama, kui hing pole tööd alustanud. Minge oma daami juurde, suhelge temaga, aga välistage seksuaalsed hetked.“

„Ainult hingedega suhelda?“ täpsustab ta.

„Jah, aga enne seda puhastuge kindlasti armukadedusest.“

Paari päeva pärast on ta jälle minu juures vastuvõtul.

„Kaks päeva palvetasin, vaatasin kogu elu läbi, võtsin kogu agressiivsuse maha ja pärast seda kohtusin oma daamiga. Otsustasin ainult hingelist naudingut saada, aga siis läks mul siin selline möll lahti...“

„Õelge, kui ma oma sisemise agressiivsusega provotseerin inimest sellele, et ta mind haavaks, alandaks ja solvaks, seega juhin ta patule, siis ma pean Jumala käest andestust paluma, et ma oma sisemise ebatäiusega viisin teise kiusatusse?“

„Jah,“ vastan ma.

„Tähendab, ma pean andestust paluma teise inimese eest, kelle ma pattu viisin?“

Vaatan teda kohmetunult.

„Teate, kõige järgi otsustades on teil õigus.“